

Jan Luif het 600ste lid.

In april 1996 heeft zich het 600ste lid van Kring aangemeld.

Als geboren en getogen Amsterdammer bleek uit zijn stamboom, dat er een band bestond met Eemnes. Zijn grootvader is hier in 1874 geboren. Die heette Luyf, maar dat is door een ambtenaar in Haaksbergen fout opgeschreven toen hij daar als onderwijzer werd ingeschreven.

Jan Luif heeft als kind een paar keer in Eemnes gelogeed. Hieraan heeft hij nog dierbare herinneringen. Onlangs was hij weer eens terug in Eemnes en oude gevoelens kwamen weer naar boven, waardoor hij op dat moment besloot lid van de Kring te worden. Op zaterdagmiddag 11 mei jl. was er ter ere van dit heugelijke feit een feestelijke bijeenkomst in de Oudheidkamer. Met het 600ste lid en enige familieleden alsmede de nog in Eemnes wonende achter-achterneef Jaap Luyf en vele belangstellenden hebben wij het verleden nog eens opgehaald.

Inmiddels zijn wij op weg naar het 700ste lid.

Jan van Wijk

In onze serie: "Beleggen Eemnesser....."

vertelt Nel Zwanikken-Hilhorst ons haar verhaal over de geboorte en de weg naar volwassenheid van de Kaasschuur, Laarderweg 45. Het is het verhaal van noeste arbeid en doorzettingsvermogen van een stel mensen, waarvoor ik weer heel diep mijn petje afneem.

"Om met de geschiedenis van het pand Laarder-
72- HKE

Het huis Laarderweg 45 gefotografeerd rond 1930. Het werd toen bewoond door Gijs Scherpenzeel en zijn gezin. In de tuin stond een bord met de tekst "Alhier drinkwater verkrijgbaar"

weg 45 te beginnen, moet ik ver teruggaan, namelijk tot ongeveer het jaar 1920. Toen was er in dit huis, als enige van Eemnes, een wel geslagen waarop een pomp was gemaakt. Het water dat door middel van deze pomp omhoog kwam werd gratis en onbeperkt aan alle inwoners van Eemnes verstrekt. Dit was mogelijk omdat de gemeente de toenmalige bewoners van het pand, de heer en mevrouw Scherpenzeel f 50,-- per jaar betaalde. Op de plaats waar nu het bord met de woorden Kaasschuur staat, stond dan ook in 1920 een bord met de woorden: "Alhier drinkwater verkrijgbaar". Daarom zou je dit verhaal ook wel kunnen noemen, van water tot wijn!

Op een gegeven ogenblik kwamen de mensen tot

Anna v.d. Berkt getrouwd met Arie Goor, de stiefdochter van Gijs Scherpenzeel. Zo bracht ze indertijd ($\pm$ 1940) met haar fiets de melk rond

de ontdekking, dat de familie Scherpenzeel ook koeien hield. Daarom wilden ze graag tegelijkertijd met het water een emmer melk mee naar huis nemen. Dat werd echter te zwaar, dus bood de nog jonge Anna, de dochter des huizes, aan om de melk thuis te komen brengen en zo ontstond de melkwijk. Er was snel vraag naar verschillende melkproducten zoals karnemelk, boter, slagroom en Anna bezorgde dat allemaal op de fiets! Ze heeft dit haar hele jeugd tot aan haar huwelijk met Arie Goor in 1945 volgehouden, een geweldige prestatie. Na haar huwelijk hielp Arie haar met de bakfiets, dat was al een hele vooruitgang. In 1947 is Anna voor het eerst ingeschreven bij de Kamer van Koophandel als

74- HKE

	2750	-100
	~~2215~~	~~2x27~~
Do. 4-1 1 fles halfvolle melk		126
Do. 1 fl. halfvolle melk		126
1 Cola	x	185
1 Sven-Up		155
1 <u>Sinas</u>		149

Beste Henk,		
nou is dit boekje		168
in een plastic zakje		139
willen doen		
b.v. onze kerstlijst		165
dank F.N.O.A.R.		298
P. & R. Fr.		
1 halfvolle.		126
1566		77
100		11
4 fl. pilb		300

 2045
 345
 17.00

Bladzijde uit een melkboekje waarin de bestellingen voor Felix werden opgeschreven toen hij nog aan huis kwam.

Hij bedankt met als ondertekening:

F=Felix, N=Nel (z'n vrouw), O=Olaf (z'n zoon), A=Angelique (z'n dochter) R=René (z'n hulp)

Felix Zwanikken druk in de weer met zijn melkbus, hier geparkeerd bij zijn huis op Laarderweg 45 (Foto ±1970)

bezittende een bedrijf handelend in melk en zuivel.

Jaren later werd Eemnes uitgebreid door de bouw van huizen aan het Torenzicht, heerlijk voor het echtpaar, want nu konden zij ook uitbreiden en deden dat door de verkoop van frisdranken. In 1967 overleed Arie en om alleen door te gaan, nee dat zag Anna niet zitten. Ze besloot om huis en haard te verkopen, echter op één voorwaarde: de koper moest ook de melkwijk erbij nemen.

Felix Zwanikken was toen nog erg jong, slechts 22 jaar maar hij had veel zin in het huis, dit hele plekje trouwens. Hij had geen enkel bezwaar tegen de melkwijk, al had hij geen idee wat hem te wachten stond. Hij had nog nooit melk verkocht, laat staan dat hij langs de deur was gegaan. Maar als je jong

bent en je durft niks dan kom je nergens zo redeneerde hij. Hij begon de melkwijk met een hondenkar.

De verschillende melkventers hadden tot dan toe ieder hun eigen klanten. Dat was historisch gegroeid. Felix wilde al snel met Eek gaan onderhandelen over een goede indeling van melkwijken. Anna zou zo iets nooit gedaan hebben. Naar haar idee ging je niet zomaar naar je 'concurrent' om met hem te praten, laat staan dat je ging samenwerken!

Uiteindelijk kwam er een sanering en iedereen was daar blij mee. Elke melkboer ventte nu in zijn eigen straat.

Felix heeft het werken op straat altijd heel erg fijn gevonden, het was zo'n gezellig gedoe. Soms stond hij er tegelijkertijd met

Felix Zwanikken tijdens glibberige weersomstandigheden actief in zijn melkwijk. Hier op de Laarderweg tegenover de Streefoordlaan (Foto begin jaren '70)

de groenteboer en de bakker en dan schreeuwde de groenteboer: "Heerlijke aardbeien met verse slagroom van Felix op de warme bolletjes van de bakker!" Schitterend vond hij dat. Alleen als 's zomers de boter uit de auto smolt van de warmte of het in de winter sneeuwde of soms ijzelde, dan viel het niet altijd mee. Het langs de deur gaan had ook een sociale functie, want het kwam weleens voor dat er iemand gevallen was die hij weer even op de stoel hielp. Dat zijn dingen die we tegenwoordig toch wel erg missen.

Ondertussen zat Felix thuis ook niet stil. Hij begon met het leegmaken van de schuur waar kippen en kalfjes ronddartelden. Vervolgens gaf hij de "stal" een fikse schoonmaakbeurt, maakte er planken in en liet er een koelcel in bouwen, zodat de hele voorraad zuivelproducten, die in de kelder van het huis lag, naar de schuur kon verhuizen. Zodra het huis leeg was, begon hij met de verbouwing, weer een nieuwe uitdaging want zoiets had hij ook nog nooit gedaan.

Intussen leerden wij elkaar kennen, we trouwden en Felix zette de melkwijk voort. Er waren wel eens klanten die een halfje vla, melk of kaas bij Felix vergaten te kopen en naar de Laarderweg kwamen. Nou, daar stond ik dan met twee linkerhanden, afijn ik deed maar net of ik alles wist. Als ze om een stukje jonge kaas vroegen, pakte ik maar een stuk kaas en sneed het af, het is altijd goed gegaan! Een sigarenkistje was m'n eerste kassa, prachtig hè en zo werd de Kaasschuur eigenlijk geboren. Maar tussen de bedrijven door waren er ook twee kinderen geboren, dus ik had best mijn handen vol. Daarbij kwam nog dat we de zaak professioneler hadden aangepakt door buitenlandse kaas te gaan verkopen, waardoor het steeds drukker werd. Dit was de

F. Zwanikken

KAAS-SPECIALZAAK

LAARDERWEG 45 EEMNES
TELEFOON 0 21 53 - 8 68 19

Open brief van uw melkman

Beste klant,

11 Jaar hebben wij weer en wind getrotseerd om u een stuk dienstverlening aan te bieden waar u altijd op kon rekenen. Want het is niet voor niets dat de melkman de marskramer van deze eeuw is genoemd. Dat is eigenlijk een benaming waar wij best trots op zijn, want wij hebben onze klanten altijd een beetje als goeie kennissen gezien. Het is daarom dat wij het een beetje vervelend vinden u door middel van dit briefje iets heel ingrijpends te moeten mededelen.

De tijd verandert snel en net zoals er veel mooie dingen in ons dorp zijn veranderd, moet ook ik u een verandering gaan aankondigen; het vertrouwde straatbeeld van mijn ventwagen zult u binnenkort moeten missen.

Wat u niet hoeft te missen is onze bekende kaasschuur, die wij inmiddels sfeervol verbouwd hebben.

Naast een deskundig advies en een vriendelijk gezicht treft u daar niet minder dan 70 soorten kaas aan, wijn, vers gebrande noten, zuidvruchten en Lima refomartikelen. Omdat u nu bij ons gaat komen en wij niet bij u, hebben wij besloten de melk- en melkprodukten tegen afhaalprijzen te berekenen.

Dat alles hopen wij vanaf 2 juli voor u klaar gemaakt te hebben.

Wij zijn u zeer erkentelijk voor het vertrouwen dat u al die jaren in ons gesteld heeft en hopen u nog vaak in onze kaasschuur te mogen begroeten.

Met vriendelijke groeten,

Uw melkman

Brief voor de klanten van Felix Zwanikken waarin hij aankondigt, dat hij gaat stoppen met de bezorging aan huis (juni 1979)

reden om te besluiten er in de melkwijk een hulp bij te nemen, zodat Felix meer thuis kon zijn plus een hulp in de Kaasschuur voor de zaterdagen. Toch bleek dat niet de ideale oplossing, het werd veel te rommelig. In 1979 besloot Felix om zijn hele boeltje op straat op te doeken en full time thuis te komen werken in de hoop dat de mensen dan hier hun spullen zouden komen halen. Ik hoor Felix nog zeggen: "Als we dat redden is het hartstikke gezellig en hebben we het fijn voor elkaar." Wat we nooit verwacht hadden gebeurde: het ging lopen als een trein. Dat was voor Felix de reden om te overwegen er naast de zuivel, wijn en noten bij te nemen. De noten zouden we zelf gaan branden, zodat je de klanten allemaal verse producten kon aanbieden. Zo gezegd zo gedaan. Het sigarenkistje werd een heuse kassa, een stelling waar weinig opstond kwam vol te liggen met wijn en in de hoek maakte Felix een schitterende notenbar. Het werd een echte winkel, helemaal zoals het hoorde! We werkten er met veel plezier en zó gezellig. Er moest alleen nog een naam bedacht worden voor de winkel, maar die lag nogal voor de hand. Een schuur met kaas noem je gewoon "De Kaasschuur"! Het laatste jaar kwamen we tot de conclusie dat we beter de naam van Felix hadden kunnen gebruiken, want nog steeds horen we de klanten spreken over "kaas halen bij Felix." Dat doet ons goed hoor.

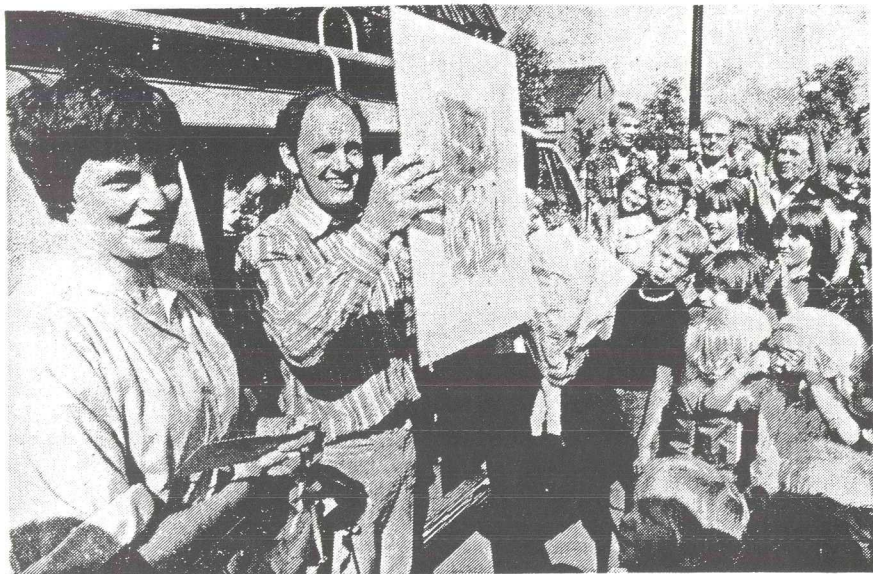
Veel mensen waren jaloers op ons, dat kon ik me goed voorstellen, maar als je dan vertelde hoeveel haken en ogen er achter de coulissen aan vast zaten dan schrokken ze weleens een beetje.

Felix richtte zich in die tijd vooral op de inkoop van kaas. Hij ging voor het proeven daarvan speciaal naar Bodegraven en omgeving.

Om Felix in het werk te kunnen bijstaan, ben ik me gaan specialiseren in de wijn. Door het volgen van diverse cursussen, heb ik steeds meer kennis vergaard om de klanten goed te kunnen informeren.

In 1988 bestond de Kaasschuur 20 jaar. We hebben dat een beetje grootscheeps aangepakt,

Voor de laatste keer de melkwijk in.....

EEMNES — Op zaterdag 30 juni jl. ging melkman F. Zwanikken voor de laatste keer zijn wijk in. Na dit ruim tien jaar dagelijks te hebben gedaan bleek het venten niet langer rendabel meer te zijn

voor de heer Zwanikken.

De wijkbewoners, voor wie de melkman een vertrouwd figuur was geworden, overhandigden de heer Zwanikken afgelopen zaterdag rond kwart voor vijf een geschenk.

Nu de heer Zwanikken stopt met zijn ventwerk wil dat niet zeggen dat hij ook zijn zaak aan de Laarderweg 45 sluit. Daar blijven de klanten vanzelfsprekend van harte welkom.

"Artikel uit De Bel, begin juli 1979."

De foto is gemaakt bij een speciale afscheidsbijeenkomst die op straat was georganiseerd door bewoners van de Ploeglaan. Felix Zwanikken toont een fraaie prent, die hij cadeau kreeg. Links op de foto zijn vrouw Nel Hilhost.

Felix Zwanikken in "zijn" Kaasschuur, zoals velen hem gekend hebben

muziek erbij van Gaos, wat extra reclame, een beetje tam, kranten door Eemnes verspreid met daarin de historie van het pand. Het waren erg gezellige dagen. We zijn dolgelukkig geweest, dat we dat toen hebben gedaan want het 25-jarige bestaan heeft Felix nog wel meegemaakt, maar dat was wat moeizamer voor hem.

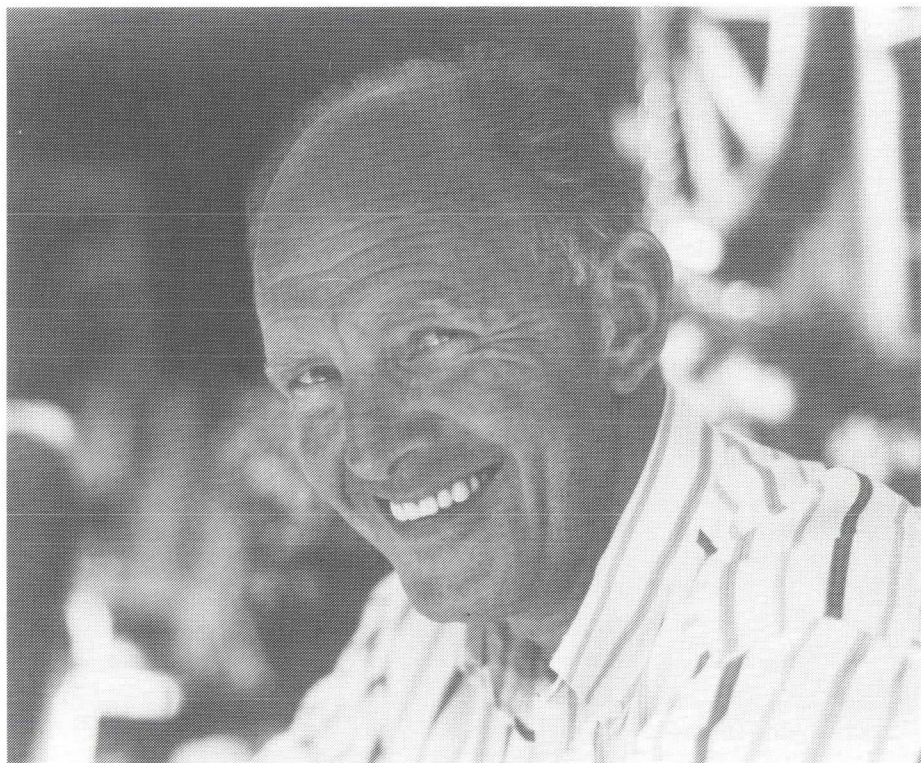
Iets wat je natuurlijk nooit in de hand hebt, was het feit dat hij ziek werd. Olaf kwam thuis uit militaire dienst om zijn vader gedurende deze tijd in onze winkel te vervangen en hij was van plan om dat zo goed mogelijk te doen. Ik moet zeggen, dat hij het fantastisch gedaan heeft in die periode en hij doet het nog steeds goed.

Olaf begon er steeds meer plezier in te krij-

gen en heeft door verschillende cursussen te volgen zich ook gespecialiseerd in wijn. Wat de kaas betreft heeft hij kennisoverdracht van zijn vader meegekregen, zodat hij al met al best veel kennis heeft opgedaan.

De belangstelling die we altijd van de mensen gehad hebben zowel bij de geboorte van de kinderen als bij het 20-jarig bestaan van de zaak, het ziek zijn van Felix en zijn overlijden is altijd groot en hartverwarmend geweest. We waren er steeds weer verbaasd over dat de mensen zo meeleeften. Dat heeft

Felix Zwanikken (1946-1995) die op zijn eigen karakteristieke wijze de Kaasschuur aan de Laarderweg 45 tot een begrip in Eemnes heeft gemaakt

20 jaar smullen in Eemnes.

Eemnes- november '88 - Het is deze maand twintig jaar geleden dat Felix startte als melkboer. Langs de deur -zoals toen gebruikelijk- met gemotoriseerde "hond", en in de wagen: melk, gortepap, frisdrank en wel 3 soorten kaas. Langs de deuren van Laarderweg, Wakkerendijk, Veldweg.

De Zuidbuurt was in ontwikkeling. De Noordbuurt bestond nog niet eens op papier. Er is in die twintig jaar veel veranderd in Eemnes. En Felix evolueerde mee, van melkboer tot specialist in kaas, wijn en noten. Twintig jaar, reden voor feestelijke activiteit.

Service blijft het devies

De bezorgende melkboer is nu verleden tijd. Twintig jaar geleden bleek alras dat de thuisbasis vaak werd bezocht voor vergeten boodschappen. Waardoor Nel vanzelve werd ingeschakeld bij de levering. Een niet tegen te houden ontwikkeling in veranderende tijden -in een snel uitbreidend Eemnes- leidde tot verbouwing van een schuur, tot de bijzondere "lekkere-dingen-winkel" zoals die nu langs de Laarderweg staat. Service staat nog steeds hoog in

het vaandel. Aan-huis-bezorgd heeft plaats gemaakt voor een wel zeer ruime keuze en deskundig advies. Deskundig omdat beide de afgelopen twintig jaar diverse opleidingen hebben gevolgd en voortdurend alert zijn op nieuwe ontwikkelingen, nieuwe producten en nieuwe behoeftes. Uit binnen- en buitenland. Voor uw plezier.

Zo'n 130 soorten kaas

Van 3 naar 130 soorten kaas in twintig jaar. Je zou bijna gaan denken aan Kaasloods in plaats van Kaasschuur. Toch past het er allemaal in. Samen met een geselecteerd assortiment wijnen en een complete, verse notenbar. En melk en ander zuivel natuurlijk.

Die ontwikkeling van de afgelopen twintig jaar is reden voor een feestje. De producten lenen zich er bij uitstek voor. Dus gaat de Kaasschuur u tracteren. Op een hapje en een drankje, maar vooral op wel heel bijzondere aanbiedingen om van te genieten. Van thuis-bezorgd tot thuis-genieten.

De Kaasschuur is in twintig jaar, voor Eemnessers, de Smulwinkel geworden.

ons heel erg goed gedaan. Felix heeft vaak gezegd: "Ik heb een hele fijne tijd gehad, het was hier erg goed."

Intussen bestaat de Kaasschuur 28 jaar, maar als je rekent vanaf 1926, toen Anna de eerste melk rondbracht tot heden, dan zou dat 70 jaar zijn. Nou, dat vind ik al een hele tijd, maar we hopen de zaak nog lang voort te zetten.

Tot slot wil ik nog even zeggen dat ik het leuk vond om het verhaal "Van geboorte tot volwassenheid" van de Kaasschuur aan de lezers van de Historische Kring Eemnes te vertellen."

Nel, ik denk dat ik uit naam van alle lezers kan zeggen: "Hartelijk bedankt voor dit mooie verhaal. En Olaf had groot gelijk toen hij me vroeg het "Oude...." te vervangen door "Beleggen (kaas)....."

Henriet Liscaljet

Herinneringen van Chris Roodhart

Als je schuin tegenover het Dikke Torentje de Schooldam opging en vlak voor het huis van Daatje en Gart Luijf (zie HKE, jaargang 17, nr 3, pag 116-119) linksaf sloeg, dan kwam je langs de grote tuin van Horst, op de armenakker.

De armenakker was een strook grond, die zich uitstreckte van de tuin van Horst tot theehuis de Paddestoel aan de rijksweg. De akker was van de diaconie van de Nederlandse Hervormde Gemeente te Eemnes Binnen en was waarschijnlijk oorspronkelijk bedoeld om arme mensen